

Gn kapitola 32.

[1] Za časného jitra políbil Lában své vnuky a dcery, požehnal jim a vrátil se opět ke svému domovu. [2] Jákob šel svou cestou. Tu se s ním srazili Boží poslové. [3] Jakmile je Jákob spatřil, zvolal: "To je tábor Boží", a to místo pojmenoval Machanajim (to je Tábořiště). [4] Pak Jákob vyslal napřed posly ke svému bratru Ezauovi do země Seíru, na pole Edómské, [5] a přikázal jim: "Vyřiďte mému pánu Ezauovi toto: Tvůj otrok Jákob vzkazuje: Až dosud jsem prodléval jako host u Lábana. [6] Mám voly a osly, ovce, služebníky a služky. Posílám o tom zprávu tobě, svému pánu, abych získal tvoji přízeň." [7] Poslové se vrátili k Jákobovi a řekli: "Přišli jsme k tvému bratru Ezauovi, ale on ti už jde vstříc a je s ním čtyři sta mužů." [8] Tu padla na Jákoba velká bázeň a tíseň. Rozděлил proto lid, který byl s ním, i brav a skot a velbloudy do dvou táborů, [9] neboť si řekl: "Přijde-li Ezau k prvnímu táboru a pobije jej, může ještě zbylý tábor vyváznout." [10] Dále Jákob řekl: "Bože mého otce Abrahama a Bože mého otce Izáka, Hospodine, tys mi pravil: 'Navrať se do své země a do svého rodiště a já se postarám, aby se ti dobře vedlo.' [11] Nejsem hoden veškerého tvého milosrdenství a vší tvé věrnosti, které jsi svému služebníku prokázal. Tento Jordán jsem překročil s holí, a teď mám dva tábory. [12] Vytrhni mě prosím z ruky mého bratra, z ruky Ezauovy, neboť se ho bojím, aby nepřišel a nezabil mě, matku nad dětmi. [13] Ty jsi přece řekl: 'Určitě se postarám o tvé dobro a tvé potomstvo rozmnožím jako mořský písek, jež nelze pro množství sečíst.'" [14] A přenocoval tam té noci. Pak vzal z toho, co vyzískal, dar na usmířenou pro svého bratra Ezaua: [15] dvě stě koz a dvacet kozlů, dvě stě bahníc a dvacet beranů, [16] třicet velbloudic se sajícími mláďaty, čtyřicet krav a deset býků, dvacet oslic a deset oslů. [17] To vše předal svým služebníkům, každé stádečko zvlášť, a řekl jim: "Jděte napřed a ponechte mezi jednotlivými stádečky odstup." [18] A prvnímu přikázal: "Až se s tebou setká můj bratr Ezau a zeptá se tě či jsi a kam jdeš a či je to, co ženeš před sebou, [19] odvětiš: 'Je to dar od tvého otroka Jákoba, poslaný jeho pánu Ezauovi; on sám je za námi.'" [20] Tak přikázal i druhému a třetímu a všem, kteří šli za stádečky. Řekl: "V tomto smyslu mluvíte s Ezauem, až na něj narazíte. [21] A dodejte: 'Také tvůj otrok Jákob je za námi, neboť řekl: Darem, který jde přede mnou, chci ho usmířit a teprve potom spatřit jeho tvář. Snad mě přijme milostivě.'" [22] Šli tedy napřed s darem, zatímco on přenocoval oné noci v táboře. [23] A té noci vstal, vzal obě své ženy i obě své služky a jedenáct svých synů a přebrodil se přes Jabok. [24] Vzal je a převedl je přes potok se vším, co měl. [25] Pak zůstal Jákob sám a tu s ním kdosi zápolil, dokud nevzešla jitřenka. [26] Když viděl, že Jákoba nepřemůže, poranil mu při zápolení kyčelní kloub, takže se mu vykloubil. [27] Neznámý řekl: "Pusť mě, vzešla jitřenka." Jákob však odvětil: "Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš." [28] Otázal se: "Jak se jmenuješ?" Odpověděl: "Jákob." [29] Tu řekl: "Nebudou tě už jmenovat Jákob (to je Úskočný), nýbrž Izrael (to je Zápasí Bůh), neboť jsi jako kníže zápasil s Bohem i s lidmi a obstál." [30] A Jákob ho žádal: "Pověz mi přece své jméno!" Ale on odvětil: "Proč se ptáš na mé jméno?" A požehnal mu tam. [31] I pojmenoval Jákob to místo Peniel (to je Tvář Boží), neboť řekl: "Viděl jsem Boha tvář v tvář a byl mi zachován život." [32] Slunce mu vzešlo, když minul Penúel, ale v kyčli byl chromý. [33] Synové Izraelovi nejedí až podnes šlachy při kyčelním kloubu, protože Bůh poranil Jákobovi šlachy kyčelního kloubu.